

Práce se soustředí především na analýzu čtyř českých překladů díla Henriho Michauxe *Un certain Plume* od Václava Jamka, Patrika Ouředníka, Jindřicha Veselého a Vladimíra Kafky (první dva překlady jsou úplné, další dva torzovité).

Je členěna do tří kapitol. První je věnována osobnosti a dílu autora i jeho zasazení do dobového literárního kontextu (či spíše vyčlenění z něj, s ohledem na jeho specifčnost). Druhá kapitola se zaměřuje na podrobný rozbor díla, a to jak z hlediska sémantického, tak jazykového. Stěžejní část představuje třetí kapitola, kde na základě vybraných úryvků a excerpt popisujeme postupy jednotlivých překladatelů. Nejprve se zabýváme rozbohem narativních částí díla, poté se soustředíme na lyričtější pasáže a na práci s expresivitou.

Tři z překladatelů - Jamek, Ouředník, Veselý - přistupují k práci kreativně, přesto každý jinak. V. Jamek překládá poměrně přesně, výrazy volí promyšleně s ohledem na jejich význam, konotace i vlastnosti fonetické. Soustředí se na zřetelné vystižení zobrazované skutečnosti (v některých případech jeho řešení po této stránce originál "vylepšují"). Charakteristickým rysem překladu je výrazová uhlazenost. Jeho styl je vytříbený i tam, kde v originále převládá nižší stylistické nasazení).

J. Veselý při práci s textem zohledňuje plynulost a přirozenost českého jazyka, soustředí se na zprostředkování zřetelných obrazů a významů. Často používá lexikum typické pro mluvený projev, čímž snižuje stylistické nasazení a posunuje charakter hlavního protagonisty směrem k větší sebejistotě a "normálnosti".

P. Ouředník se původního textu drží méně, dopouští se dosti velkých manipulací v podobě přidávání či ubírání celých vět či výrazů. Prostřednictvím hovorového lexika snižuje stylistické nasazení textu, který pak působí až obhrouble.